

نَوَاآت

«نوات»

وبلاگی برای آرزوهای دموکراتیک مردم تونس

Nawaat

Capturing the Tunisian People's Dream for Democracy

Vision and Motivation

Over the course of two decades, former President Zine El-Abidine Ben Ali sold Tunisia as a “moderate” Arab state to Western powers, but Tunisian citizens knew the truth. Tunisia was anything but “moderate.” With its severe controls on freedom of expression, the government maintained a stranglehold on civil society and committed an array of human rights violations. A common joke among Tunisians was that President Ben Ali had three goals for his presidency: to stay in power, to stay in power, and to stay in power.¹

Amidst mounting dissatisfaction over high unemployment, corruption, lack of civil liberties, electoral manipulation, and digital repression, Nawaat.org, an independent crowd-sourced blog, was launched on April 4, 2004. As one of its co-

بینش و انگیزه

در طول دو دهه گذشته، رئیس‌جمهور زین‌العابدین بن‌علی، تصویر تونس را به عنوان یک کشور میانه‌رو به کشورهای غربی نشان داده بود. اما مردم تونس حقیقت را می‌دانستند. تونس همه چیز بود جز «میانه‌رو». دولت با کنترل شدید آزادی بیان، خفقان را بر جامعه مدنی حاکم کرده و اقدام به نقض گسترده حقوق بشر می‌کرد. جوک معروفی در بین مردم تونس رواج داشت که هدف از ریاست جمهوری بن‌علی سه چیز است؛ ماندن در قدرت، ماندن در قدرت و ماندن در قدرت.^۱

در بجهت نارضایتی ناشی از درصد بالای بیکاری، فساد، نبود آزادی‌های مدنی، تقلب در انتخابات و خفقان دیجیتال، وبلاگ مستقلی به نام «نوات» که منابع خبری متعددی داشت، در آوریل ۲۰۰۴، راه‌اندازی شد. به گفته یکی از بنیان‌گزاران، نوات (در زبان عربی به معنی «هسته» و همچنین «اساس») برای این راه افتاد که «سکوی

founders put it, Nawaat, meaning ‘core’ or ‘nucleus’ in Arabic, “was launched in order to provide a public platform for oppressed voices and debates.”² The website filled the void left by regime-controlled media and bridged the gap between international media and local activists. Nawaat battled with government censorship from its conception, constantly seeking new tools to outsmart sophisticated regime attacks. It was not until the day before Ben Ali fled the country in January 2011 that Nawaat was removed from the list of over 100 blocked websites and blogs in Tunisia.

Goals and Objectives

Nawaat was founded by two Tunisian free-speech activists who had fled the country in the 1990s: Riadh Guerfali and Sami Ben Gharbia. Because Nawaat reported on the Ben Ali regime’s human rights abuses, the site was promptly blocked in Tunisia. It then underwent relentless cyber-attacks, forcing the site to temporarily shut down and move to a different host seven months after its launch. The setback, however, did not deter Ben Gharbia and Guerfali. In response to the site’s temporary closure, the Nawaat editors wrote, “We will not yield to police blackmail. We will continue our fight against the Tunisian dictatorship, with the same perseverance and a spirit of renewal more creative than ever.”³

Nawaat’s goals have evolved along with Tunisia; during the Ben Ali era, Nawaat served as an independent media outlet for Tunisians, while during the revolution,

عمومی برای ابراز نظراتی باشد که به علت خفقان، فرصت بیان نداشتند.^۲ این وبسایت، جای خالی رسانه‌های تحت کنترل رژیم را پر کرده و به صورت پلی بین رسانه‌های بین‌المللی و فعالین سیاسی محلی درآمد. نوات با سانسور رژیم مبارزه می‌کرد و مرتباً در جستجوی ابزاری بود که حمله‌های پیچیده رژیم را خنثی سازد. تا یک روز قبل از فرار بن علی از کشور در ژانویه ۲۰۱۱، این سایت فیلتر بود و تنها پس از آن بود که به همراه صد سایت دیگر در تونس آزاد شد.

اهداف و مقاصد

نوات توسط دو فعال سیاسی برای آزادی بیان که در سال‌های نود از تونس گریخته بودند، به نام ریاض قرفالی و سامی بن غریبه، راه‌اندازی شد. به علت این که نوات نقض حقوق بشر رژیم بن علی را افشا می‌کرد، بلافاصله در تونس مسدود شد و پس از آن به طور مداوم مورد حملات سایبری قرار می‌گرفت تا آنجا که مجبور شدند سایت را موقتاً تعطیل کنند و هفت ماه پس از راه‌اندازی، شرکت خدمات‌دهنده سایت را تغییر دهند. اگرچه این شکست باعث عقب‌نشینی بن غریبه و قرفالی نشد. در واکنش به تعطیلی موقت سایت، سردبیری نوات نوشت: «ما در برابر تهدیدهای پلیس تسلیم نمی‌شویم و نبرد خود را علیه دیکتاتوری تونس، با همان پشتکار و روحیه قوی و با خلاقیتی بیشتر از همیشه ادامه می‌دهیم».^۳

اهداف نوات با نیازهای جامعه تونس هماهنگ می‌شد. در دوران بن علی، نوات مانند رسانه مستقلی برای انعکاس خواسته‌های مردم تونس عمل می‌کرد و در دوران انقلاب، پلی شد بین رویدادهای داخلی تونس و رسانه‌های عرب و بین‌المللی. نوات اخبار را جمع‌آوری، ترجمه

Nawaat served as a bridge between local events and the Arab and international media, as it curated, translated, and archived news and videos in order to reach the international community. Today it continues to provide independent coverage of Tunisian events, including human rights issues, while it publicizes these issues internationally via blog posts, articles, and social networking in multiple languages, and also strives to strengthen the Tunisian media landscape.

From the beginning, Nawaat has aggregated articles written by journalists, academics, philosophers, artists, lawyers and digitally active Tunisians, providing them with an international platform to expose and discuss critical issues. Articles chronicling the regime's corruption, the detention of activists and the repression of free speech have been posted on the site, seeking to bring international attention to the regime's abuses of power. Posts covered Tunisian elections as well, debating the merits of boycotts and critiquing a flawed electoral system.

In 2006, Nawaat started documenting the location and status of Tunisia's political prisoners on its Tunisian Prison Map, which plotted the locations of Tunisian prisons and detained activists on Google Maps. This publically available digital record illustrated the Ben Ali regime's zero-tolerance policy towards opposition. However, Nawaat is not merely a space to digest information; it encourages user engagement through comments, posts and user polls. One example of Nawaat's

و آرشیو می‌کرد و به مجامع بین‌المللی منتقل می‌نمود. امروز نیز این سایت به ارائه گزارش‌های مستقلی از رویدادهای تونس ادامه می‌دهد. این گزارش‌ها شامل مسائل مربوط به حقوق بشر است که از طریق وبلاگ و شبکه‌های اجتماعی، به زبان‌های مختلف و در سطح بین‌المللی منتشر می‌گردد و همچنین کوشش می‌کند که ساختار

رسانه‌ای را در تونس تقویت کند. نوات در آغاز، نوشته‌های روزنامه‌نگاران، اساتید دانشگاه، فیلسوفان، هنرمندان، حقوقدانان و نیز فعالین دیجیتال تونس را جمع‌آوری و در سطح بین‌المللی مطرح می‌کرد تا مسائل بحرانی مملکت مورد بحث قرار گیرد. گفتارهایی درباره فساد رژیم، به بند کشیدن فعالین و سرکوب آزادی

user-generated content is a 2007 video-post tracking Ben Ali's travels aboard his presidential plane. Nawaat users contributed their photos taken around the world of the presidential plane. Nawaat criticized the inappropriate use of taxpayer money for unofficial trips and the failure of local media to cover the issue. The video tracking Ben Ali's trips from 2001 to 2007 received nearly 400,000 views on YouTube, making it one of Nawaat's most popular posts.⁴

On August 16, 2010, when a technical hiccup partially lifted online content filters in Tunisia, Nawaat's co-founders took advantage of this rare glimpse into the state's censorship tactics. Ben Gharbia and Guerfali quickly produced an exposé detailing the regime's tactics of URL blocking, DNS filtering, IP filtering and keyword filtering, using data uncovered during the technical malfunction.⁵

Just a few months later, Nawaat took its government watchdogging to new heights. On November 27, 2010, Nawaat launched TuniLeaks, a collection of Sate Department cables that documented regime corruption, affirming Tunisians' suspicions of their government. The regime was quick to block access to the TuniLeaks site, but it could not repress Tunisians' growing frustration over their government's corruption.⁶

Leadership

Nawaat's co-founders were able to use their technology skills and their connections inside Tunisia to build

بیان در این سایت درج می‌شد. تلاش نوات بر این بود که توجه بین‌المللی را به سوءاستفاده رژیم از قدرت جلب کند. این سایت، انتخابات تونس را نیز پوشش می‌داد و مزایای بایکوت کردن و نیز انتقاد از سیستم انتخاباتی معیوب را به بحث می‌گذاشت. در سال ۲۰۰۶، نوات اسنادی درباره مکان و شرایط زندانیان سیاسی تونس جمع‌آوری کرد و محل زندان‌های تونس را که فعالین سیاسی در آنجا زندانی بودند در نقشه گوگل به نمایش گذاشت.

این مدرک دیجیتال، سیاست بدون گذشت رژیم بن علی را در قبال مخالفین نشان می‌داد. نوات، تنها سایتی برای ارائه اطلاعات نیست بلکه کاربران را تشویق می‌کند که با مطرح کردن نظرات خود، مشارکت نموده و مطالب و نظرسنجی آنان را منعکس می‌کند. یک نمونه از همکاری کاربران با نوات، مربوط به تهیه ویدیویی در سال ۲۰۰۷ می‌شد که هواپیمای رئیس‌جمهوری را ردیابی کرده و کاربران، تصاویری از سفرهای بن علی به نقاط مختلف جهان را ثبت کردند. نوات استفاده نامناسب از مالیات رای‌دهندگان برای سفرهای شخصی و غیررسمی را به باد انتقاد می‌گرفت و شکست رسانه‌های محلی را در عدم پوشش اخبار این سوءاستفاده‌ها نشان می‌داد. ویدیویی که سفرهای بن علی بین ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۷ را تعقیب می‌کرد، بیش از ۴۰۰ هزار بیننده در یوتیوب داشت و یکی از پرطرفدارترین کارهای نوات بود.^۴

در شانزده اوت سال ۲۰۱۰، وقتی مشکل فنی پیش آمد و رژیم، فیلتر بخشی از سایت‌ها در تونس را رفع کرد، بنیان‌گذاران نوات از فرصت استفاده کرده و نگاهی ویژه به روش‌های سانسور رژیم انداختند. بن غریبه و قرفالی به سرعت

Nawaat from the outside. Ben Gharbia left Tunisia in 1998 after he was arrested and interrogated by the Tunisian regime. While applying for asylum in the Netherlands, he began researching human rights violations in Tunisia, thus establishing contacts with Tunisian organizations and activists and beginning his online activism.⁷ He went on to become the Advocacy Director at Global Voices, an international online community of bloggers.

Guerfali, a lawyer and academic, also left Tunisia in the 1990s to teach law at the University of Perpignan in France. He adopted his online pseudonym, Astrubal, to keep his activist and professional lives compartmentalized.⁸ The two co-founders contribute a minimal amount of Nawaat's content, but they are experts at providing a platform for articles written by journalists and digitally active Tunisians.

Speaking about their goal in creating Nawaat, Guerfali said, "We wanted to create a blog that is 100% Tunisian, able to relay a message in a context where free expression was blocked by Ben Ali, including on the Internet."⁹

Ben Gharbia and Guerfali believe that citizens, rather than political parties, should directly drive social and political change. According to Ben Gharbia, "For digital activism in the Arab world to achieve its noble aspirations, it must remain independent and homegrown, tapping its financial, logistic and moral support [from] the grassroots level."¹⁰ This philosophy underlies Nawaat's mission, which emphasizes total independence

درباره روش‌های سانسور رژیم شامل بستن یو.ا.ا. و فیلتر کردن د.ان.اس و آی.پی و نیز کیبورد افشاگری کردند. آنها این داده‌ها را، در زمان بروز مشکلات فنی به دست آورده بودند.^۵

چند ماه بعد، نوات افشای خلاف‌کاری‌های رژیم تونس را به سطحی جدید ارتقا داد و در ۲۷ نوامبر سال ۲۰۱۰، «تونی لیکس» را راه انداخت. در «تونی لیکس» مجموعه‌ای از اسناد وزارت خارجه، دال بر فساد رژیم منتشر شد. این اسناد شک مردم تونس درباره فساد رژیم را بدل به یقین کرد. رژیم به سرعت دسترسی به تونی لیکس را مسدود کرد ولی نتوانست نارضایتی فزاینده مردم تونس از فساد رژیم را کاهش دهد.^۶

رهبری

بنیان‌گذاران نوات توانستند با بهره‌گیری از تخصص فنی خود و نیز ارتباط با داخل تونس، سایت خود را بیرون از کشور راه بیندازند. بن‌غریبه پس از بازداشت و بازجویی توسط عوامل رژیم در سال ۱۹۹۸، تونس را ترک کرد و هم‌زمان با درخواست پناهندگی از هلند، تحقیقات خود را در زمینه نقض حقوق بشر در تونس آغاز کرده و تماس‌های گسترده‌ای با سازمان‌ها و فعالین سیاسی برقرار نموده و فعالیت اینترنتی خود را شروع کرد.^۷ او مدیریت بخش وکالت یک مجمع بین‌المللی وبلاگ‌نویس‌ها (گلوبال ویس) را به عهده گرفت.

قرفالی وکیل، استاد دانشگاه نیز در سال‌های ۹۰ تونس را ترک کرد تا در دانشگاه «پرپینگ نان» در فرانسه، حقوق تدریس کند. او برای سایت خود نام مستعار «آستروبال» را انتخاب کرد تا زندگی سیاسی و حرفه‌ای خود را از هم جدا نگهدارد.^۸ دو بنیان‌گذار نوات، خود در

from political parties and partisanship.

In 2011, Ben Gharbia and Guerfali demonstrated their commitment to free speech and Internet freedom when they declined the Arab eContent Award sponsored by the government of Bahrain. The co-founders announced, "We reject this award in protest against Bahrain's Internet filtering practices, the arrest of scores of bloggers and human rights activists and the arbitrary blocking of hundreds of websites and blogs that are critical of the Bahraini government."¹¹

Civic Environment

Tensions and frustrations in Tunisia had been simmering for two decades under Ben Ali's rule. After becoming president in 1987, Ben Ali clung to power through five sham elections, created private monopolies for his relatives, kept a tight grip on all government institutions and censored the press. In the run-up to his October 2009 re-election, Ben Ali's ruling party dominated advertising and campaigning, leaving little to no room for opposition candidates. In efforts to further restrict the scope of public dialogue, independent journalists and commentators were harassed and arrested, and their articles were blocked.¹² Meanwhile, the regime launched a campaign of digital repression. Regime censors hacked personal emails and replaced dissenting content with spam.¹³ Nonetheless, Nawaat remained a space for Tunisians to check the regime's actions and build an online civil society.

On December 17, 2010, tensions

تولید مطلب برای سایت، فعالیت کمتری داشتند و تخصص خود را برای ایجاد سکویی به کار گرفتند که نویسندگان و فعالین دیجیتالی تونس، نظرات خود را در آن منعکس کنند.

قرفالی درباره هدف خود از ایجاد نوات می‌گوید: ما می‌خواستیم یک وبلاگ صد درصد تونس‌بی به وجود بیاوریم که قادر باشد در شرایطی که آزادی بیان در رسانه‌ها و اینترنت توسط بن علی محدود شده، پیام‌رسانی کند.^۹

بن غریبه و قرفالی معتقدند که شهروندان باید به جای احزاب سیاسی، شرایط اجتماعی و سیاسی را مستقیماً تغییر دهند.

به گفته بن غریبه: «فعالین دیجیتالی در دنیای عرب، برای رسیدن به اهداف والای خود باید مستقل باقی مانده و در داخل کشور ریشه داشته باشند. کمک‌های مالی، پشتیبانی و حمایت اخلاقی خود را نیز باید از مردم داخل کشور تأمین کنند.»^{۱۰} این فلسفه، در حقیقت مأموریت اصلی نوات را شامل می‌شود: «تاکید بر استقلال کامل از احزاب و پرهیز از دسته‌بندی‌های سیاسی».

در سال ۲۰۱۱، بن غریبه و قرفالی، پابندی خود را به آزادی بیان و آزادی اینترنتی با خودداری از گرفتن جایزه «محتوای اینترنتی عرب» که دولت بحرین متولی آن بود، نشان دادند.

بنیان‌گذاران نوات اعلام کردند که: «ما این جایزه را در اعتراض به فیلتر کردن سایت‌ها و نیز دستگیری وبلاگ‌نویس‌ها و فعالین حقوق بشر توسط دولت بحرین، رد می‌کنیم». آنها، همچنین به رفتار مستبدانه دولت بحرین در مسدود کردن صدها سایت و وبلاگ منتقد دولت، اعتراض کردند.^{۱۱}

and frustrations came to a boil when Mohammed Bouazizi, a street vendor from Sidi Bouzid, set himself on fire. Bouazizi's self-immolation, protesting the confiscation of his street cart by municipal authorities, resonated with citizens across the country and sparked massive protests. Despite Ben Ali's efforts to suppress them, these protests quickly transformed into a full-scale, largely nonviolent revolution. Tunisians could no longer tolerate the regime's denial of civil liberties, corruption, flawed elections, rising inflation, and unemployment. "We are suffering from what the [president's family] stole," said one protestor. "Every major sector in Tunisia has been taken. They own part of telecommunications... the car business...the supermarkets, everything."¹⁴

As the people's uprising intensified, so too did the state's attack on freedom of speech and the internet. The regime carried out intricate phishing attacks targeting activists' email and social media accounts, in addition to stealing user passwords to infiltrate activist networks to conduct surveillance and erase criticism. However, the regime could not outsmart savvy digital activists. During a wave of arrests to suppress the uprising, Slim Amamou, one of Tunisia's prominent bloggers, was arrested on January 6, 2011. He successfully used online networks Twitter and Foursquare to alert Nawaat bloggers about his arrest and whereabouts.¹⁵

Tunisians felt newly emboldened to express their opposition to Ben Ali; as

فضای مدنی

در دوران حکمرانی بن علی به مدت دو دهه، تنش و ناامیدی در تونس جریان داشت. بن علی پس از رئیس‌جمهور شدنش در سال ۱۹۸۷، با تکیه بر پنج دوره تقلب در انتخابات، قدرت را به صورت انحصاری برای خود و بستگانش درآورد و تمام نهادهای دولتی را به شدت تحت کنترل گرفت و رسانه‌ها را سانسور کرد.

در سال ۲۰۰۹، برای تسریع انتخاب مجدد بن علی، حزب حاکم بر تمامی تبلیغات و مبارزات انتخاباتی چنگ انداخت و جایی برای کاندیداهای مخالفین باقی نگذاشت و به منظور محدودیت بیشتر برای مناظرات و گفتگوهای عمومی، ژورنالیست‌ها و تحلیل‌گران مستقل مورد آزار قرار گرفته و بازداشت شدند و از انتشار مطالب آنها جلوگیری به عمل آمد.^{۱۲} همزمان، رژیم دست به تهاجم دیجیتال زد و ایمیل‌های اشخاص را هک کرده و مطالب مخالفت‌آمیز آنها را حذف کرد.^{۱۳} بنابراین تنها منبع اطلاعاتی که باقی ماند، نوات بود که مردم تونس می‌توانستند از اعمال رژیم آگاهی پیدا کرده و نیز جامعه مدنی آنلاین خود را پی ببرند.

در ۱۷ دسامبر ۲۰۱۰، زمانی که محمد بوعزیزی، فروشنده دوره‌گردی در شهر «سیدی بوزید» خود را به آتش کشید، تنش و خشم مردم به نقطه جوش رسید. خودسوزی بوعزیزی در اعتراض به مصادره چرخ دستی‌اش توسط شهرداری صورت گرفت و این خودسوزی خشم مردم را برانگیخت و باعث اعتراضات بسیار بزرگی شد. علی‌رغم تلاش بن علی برای سرکوب معترضین، این اعتراضات به سرعت به یک انقلاب بدون خشونت تمام‌عیار تبدیل شد. تونس‌ها دیگر بیش از این نمی‌توانستند، نقض آزادی‌های مدنی،

one woman declared, “We are too many now, we are too big, it is more difficult to silence us.”¹⁶ Keeping up with the discontent boiling in the streets, Nawaat adapted its tactics and outreach to help propel the civic movement against Ben Ali. By posting pictures and videos of the protests and aggregating links to help international media networks to find accurate news sources, Nawaat connected Tunisians both to each other and to the international community. The site played a key role in amplifying Tunisians’ demands, as it posted numerous pictures, videos, and articles tagged with Sidi Bouzid, the birthplace of the revolution. As Tunisians posted content on Facebook, Nawaat sifted through it all, identifying the most important, determining where and when content was created, and translating it, thereby making the content useful to a broader audience. The site also created an alerts blog that spotlighted hundreds of the most relevant videos, including context and translation.¹⁷

As such, Nawaat contributed to much of Al Jazeera and the international media’s coverage of the events, which then filtered back into Tunisia and informed Tunisians of the events taking place across the country.

Nawaat allowed the message of the people’s uprising to ring loud and clear: injustice and repression could be no more. On January 14, 2011, Ben Ali fled to Saudi Arabia, and citizens throughout Tunisia and the region celebrated the first popular overthrow of an Arab dictator. As

فساد و انتخابات ساختگی، تورم بالا و بیکاری را تحمل کنند. یکی از معترضین گفت: «ما بیش از این نمی‌توانیم دزدی‌های خانواده رئیس‌جمهور را تحمل کنیم» و معترضی دیگر گفت: بر تمام بخش‌های اقتصادی در مملکت دست انداخته‌اند، آنها صاحب بخشی از مخابرات هستند. خرید و فروش اتومبیل، سوپر مارکت‌ها... همه چیز».^{۱۴} به موازات اوج‌گیری خیزش‌های مردمی، حملات رژیم به آزادی بیان و اینترنت بیشتر می‌شد. رژیم، ایمیل‌ها و حساب‌های رسانه‌های اجتماعی فعالین سیاسی را مورد حمله قرار داد و رمز عبور آنها را سرقت نمود تا بتواند به شبکه‌های فعالین نفوذ کند و فعالیت آنها را تحت نظر گرفته و انتقادات آنها را حذف کند. اما رژیم نتوانست بر فعالین زیرک دیجیتال پیروز شود. زمانی که موج بازداشت‌ها برای سرکوب خیزش مردم جریان داشت، سلیم ام امو، یکی از وبلاگ‌نویس‌های شناخته‌شده تونس، در ششم ژانویه ۲۰۱۱، بازداشت شد. او موفق شد با استفاده از تویتر، بازداشت خود و محل آن را به وبلاگ‌نویسان نوات اطلاع دهد.^{۱۵}

تونس‌ها جسارت بیشتری برای ابراز مخالفت با بن علی پیدا کرده بودند. آنگونه که یک زن تونس‌ی می‌گفت: «ما اکنون بسیاریم و مشکل بتواند ما را ساکت کنند».^{۱۶} با ادامه امواج خروشان نارضایتی در خیابان‌ها، نوات روش‌های متعددی را برای کمک به سازماندهی جنبش مدنی مردم علیه بن علی به خدمت گرفت. نوات توانست ارتباط بین مردم تونس و نیز ارتباط آنها با جامعه بین‌المللی را برقرار کند. این سایت نقشی کلیدی در بازتاب خواسته‌های مردم تونس داشت. تعداد زیادی تصویر، ویدئو و گفتار مختلف در زیر سرفصل «سیدی بوزید»، محل تولد انقلاب، روی

one Bahraini blogger cheered, “It actually happened in my lifetime! An Arab nation woke up and said ‘enough’.”¹⁸

Message and Audience

Ben Gharbia and Guerfali allow contributors to shape the dialogue on a gamut of issues relevant to Tunisian civil society. Posts are filed into categories such as politics, media, and society, and articles are readily accessible on a host of topics on marginalized topics, from cyber activism to economic crises to political art to extramarital childbirth. Nawaat keeps Tunisians informed on these issues from an independent perspective,

raising awareness of human rights and freedom of speech violations. At the same time, it publicizes events in Tunisia for a broader audience, encompassing the Arab and international communities, via posts in English and French. As such, catering to both the diverse linguistic character of Tunisia and a global audience, Nawaat is accessible in Arabic, French and English. By linking Nawaat to Twitter, YouTube, Facebook and Posterous, Ben Gharbia and Guerfali have been able to circulate Nawaat's material to a wide audience of over 62,000 fans on Facebook and 56,000 Twitter

سایت قرار گرفت. نوات فیس‌بوک طرفداران خود را به دقت مورد بررسی قرار داده و نظرات و نوشته‌های مهم آنها را انتخاب و پس از ترجمه برای مخاطبین بیشتری در سایت درج می‌نمود. این سایت همچنین بخشی را به نام «اخطار» ایجاد کرد که در آن صدها ویدئو مربوط به انقلاب تونس همراه با ترجمه آنها را می‌گذاشت.^{۱۷} نوات بخش مهمی از اخبار تونس را در اختیار الجزیره و سایر رسانه‌های بین‌المللی قرار می‌داد و آنها اخبار را به مردم تونس منتقل می‌کردند. نوات پیام خیزش مردم تونس را به گوش همه رساند: «بی‌عدالتی و سرکوب دیگر نباید وجود داشته باشد». در ۱۴ ژانویه ۲۰۱۱، بن علی به عربستان گریخت و شهروندان تونسی و مردم منطقه، سرنگونی نخستین دیکتاتور در جهان عرب را جشن گرفتند. آنگونه که یک وبلاگ‌نویس بحرینی نوشت: «حقیقتاً در دوران زندگی من اتفاق افتاد. یکی از ملت‌های عرب به پا خاست و گفت دیگر بس است».^{۱۸}

پیام و مخاطب

بن غریبه و قرفالی شرایطی را فراهم کردند تا مشارکت کنندگان نظرات مختلف را در ارتباط با جامعه مدنی تونس شکل دهند. نظرات، تحت عناوینی چون سیاست، رسانه‌ها و جامعه در سایت گذاشته شده و مطالب حاشیه‌ای و کم‌اهمیت را می‌توان در زیرمجموعه‌هایی از «فعالیت‌های سایبری»، «بحران اقتصادی»، «هنر سیاسی» گرفته تا «تولد بچه‌هایی که والدین آنها ازدواج نکرده‌اند»، مشاهده کرد. نوات مردم تونس را از منظری مستقل، در جریان حقوق بشر و نقض آزادی بیان قرار می‌داد و همزمان رویدادهای تونس را برای مخاطبین بیشتری چون کشورهای عربی و

followers. This social media strategy has not only increased Nawaat's potential audience, but has also created a larger network of information sharing that was more difficult to target by regime censors.

Outreach Activities

Since Ben Ali's flight from Tunisia, Nawaat has earned numerous awards and international recognition for its efforts. The blog was awarded the Index on Censorship's New Media Award for its TuniLeaks initiative. For its crucial role in covering the social and political unrest in Tunisia that followed December 17, 2010, Nawaat was awarded the 2011 Netizen Prize from Reporters Without Borders and the 2011 Pioneer Award from Electronic Frontier Foundation.

A few months after Ben Ali's departure, one Tunisian praised the role of Nawaat and new media in the uprising: "An educated youth mastering perfectly the cyber-technology contributed to the downfall of the dictator." He then asked, "Months after this feat ... what becomes of Facebook? What becomes of this youth? What happens to our revolution?"¹⁹

The answer is clear: Nawaat's roles as a government watchdog and civic engagement arena have not ceased just because the people's uprising succeeded in ousting Ben Ali. The ideals and demands that fueled the revolution are still at the forefront of Tunisian civil society and Nawaat's content, which continues to be published on a daily basis. For instance,

جوامع بین‌المللی به زبان عربی، انگلیسی و فرانسه منتشر می‌کرد. بن غریبه و قرفالی با لینک دادن نوات به توییترو یوتیوب، فیس‌بوک و پستروس توانستند مطالب خود را به صورت گسترده‌تری در اختیار مخاطبین قرار دهند. آنها ۶۲۰۰۰ طرفدار در فیس‌بوک و ۵۶۰۰۰ نفر در توییترو دارند. این تاکتیک رسانه‌ای نوات نه تنها مخاطبین بالقوه سایت را افزایش داد، بلکه شبکه وسیع‌تری برای تبادل اطلاعات خلق کرد که کار رژیم را در سانسور کردن اخبار مشکل نمود.

فعالیت‌های فراگستر

پس از فرار بن علی از تونس، نوات جوایز مختلفی را از مجامع بین‌المللی کسب کرد. این وبلاگ در زمینه مبارزه با سانسور «جایزه رسانه جدید» را برای راه‌اندازی تونی لیکس گرفت و همچنین بخاطر نقش اساسی‌اش در پوشش دادن اخبار اجتماعی و سیاسی در جریان ناآرامی‌های تونس، در هفدهم دسامبر ۲۰۱۰، موفق به اخذ «جایزه نیتزن ۲۰۱۱» خبرنگاران بدون مرز شد. بنیاد پیشروان الکترونیک نیز «جایزه پیشرو ۲۰۱۱» را به نوات اهدا کرد.

چند ماه پس از ترک بن علی، یک تونسی از نقش نوات و رسانه جدید در خیزش مردم تونس اینگونه تقدیر کرد: «گروهی از جوانان تحصیل کرده به خوبی تکنولوژی سایبری را برای سرنگونی دیکتاتور به خدمت گرفتند». او بعداً نوشت: «ماه‌ها پس از این کار بزرگ، فیس‌بوک چه می‌شود؟ این جوانان چه می‌شوند؟ این انقلاب چه خواهد شد؟»^{۱۹}

جواب مشخص بود. نقش نوات در نظارت بر دولت و مشارکت مدنی تنها به خاطر اینکه خیزش موفق بود و بن علی برکنار شد، متوقف نشد.

the blog features a nine-part series on unemployment in post-revolution Tunisia.²⁰ In October 2011, the blog covered the country's first democratic elections, during which 54 percent of the Tunisian population cast their votes for parliament.²¹

Citing free and fair elections and improvements in political and civil liberties, Freedom House elevated Tunisia from 'not free' to 'partly free' in its Freedom in the World 2012 report. However, violations of freedom of expression and the press continue to occur.²² During this transition, Nawaat continues to keep a watchful eye on the respect of free expression, cybersecurity, human rights and governmental accountability. There is a special tag on Nawaat for 'democracy transition' with articles deliberating on the process.

In April 2012, a post appeared on the blog criticizing the illusion of liberty and lack of free expression after two men were sentenced to seven years in jail for criticizing Islam.²³ In May 2012, for instance, authorities confiscated two cameras belonging to Nawaat journalist Ramzi Bettaieb as he tried to cover military trials of Ben Ali and 22 others accused of the murder of protestors during the revolution.²⁴ In protest of limitations on journalistic coverage of court hearings and the military's lack of transparency, Bettaieb launched a two-week hunger strike.²⁵

Meanwhile, Nawaat has partnered with the Tunisian Ministry of Youth and

ایده‌ها و خواسته‌هایی که سبب بروز انقلاب شد، هنوز در دستور کار جامعه مدنی تونس قرار دارد و مطالب نوات کماکان روزانه منتشر می‌شود. به عنوان مثال این سایت، مطلب مفصلی در نه بخش درباره بیکاری در تونس پس از انقلاب منتشر کرد.^{۲۰} در اکتبر ۲۰۱۱ این سایت، انتخابات تونس را که طی آن ۵۴٪ مردم برای انتخابات پارلمان شرکت کردند، به خوبی پوشش داد.^{۲۱}

با توجه به انتخابات آزاد و بهبودی در وضعیت سیاسی و آزادی‌های مدنی، «خانه آزادی» در گزارش سال ۲۰۱۲، خود تونس را از مرتبه «بدون آزادی» به «تا حدودی آزاد» ارتقا داد. نوات در دوران انتقال، آزادی بیان، امنیت سایبری و حقوق بشر و نیز مسئولیت‌پذیری دولت را زیر نظر داشته ولی در عین حال نقض آزادی بیان و آزادی مطبوعات، کم و بیش وجود دارد.^{۲۲} سرفصل به خصوصی در نوات تحت عنوان «گذار به دموکراسی» در نظر گرفته شده که عقاید مختلف را در این باره به بحث می‌گذارد.

در آوریل سال ۲۰۱۲، مطلبی در وبلاگ آمد که نقض آزادی را به باد انتقاد گرفت. این انتقاد به خاطر بازداشت و محکوم کردن دو نفر به هفت سال زندان به خاطر انتقاد آنها از اسلام بود.^{۲۳} در ماه مه سال ۲۰۱۲، دو دوربین متعلق به «رمزی بتایب» از ژورنالیست‌های نوات به جرم پوشش دادن خبر مربوط به دادگاه نظامی برای محاکمه بن علی و بیست و دو نفر دیگر به جرم کشتار معترضین در دوران انقلاب، ضبط شد.^{۲۴} بتایب در اعتراض به محدودیت ژورنالیستی برای پوشش دادن دادگاه نظامی و عدم شفافیت ارتش به مدت دو هفته دست به اعتصاب غذا زد.^{۲۵}

نوات با مشارکت وزارت جوانان و ورزش و کانال بین‌المللی تلویزیون فرانسه، پانزده باشگاه

Sports and Canal France Internationale to create 15 citizen journalism clubs in youth centers across the country.²⁶ As described by Nawaat, the project “embodies the heart of grassroots journalism...by helping local citizen journalists create their own regional content through a network covering issues directly relating to local residents.”²⁷ It will culminate in Nawaat’s creation of a national platform aggregating these local blogs.

As Guerfali says, prior to Ben Ali’s overthrow, “It was very clear who the bad guys were... now it’s a bit harder because we have to do our best to make sure the democratic process is on track. Whatever happens, democracy is coming. We will not fall into the trap set by anyone who does not want democracy.”²⁸

خبرنگاران در نقاط مختلف کشور راه انداخت.^{۲۶} آنها اهداف این پروژه را اینگونه بیان می‌کنند: تربیت ژورنالیست‌هایی که ریشه مردمی دارند. این کار از طریق کمک به روزنامه‌نگاران محلی ممکن است تا بتوانند مسائل نواحی مختلف را از طریق شبکه‌های خبری که مستقیماً به مشکلات ساکنین آن ناحیه مربوط می‌شود، منعکس کنند.^{۲۷} این کار سبب اعتلای سکویی شد که نوات برای گردآوری وبلاگ‌های محلی ایجاد کرده بود. آنگونه که قرفالی می‌گوید: «قبل از سقوط بن علی روشن بود که آدم‌های بد چه کسانی هستند. ولی اکنون تشخیص آن کمی مشکل‌تر است. ما باید نهایت کوشش خود را بکنیم که روند دموکراتیزه کردن از مسیر خود منحرف نشود. هرچه پیش بیاید، دموکراسی ماندنی است. ما در دام کسانی که دموکراسی نمی‌خواهند نمی‌افتیم».^{۲۸}

Footnotes

1. Ambassador Hudson, William. “Succession in Tunisia: Finding a Successor or Feet First?” TuniLeaks. 2 February 2011.
2. “Digital Activism: Arabs Can Do It Themselves. Interview with Sami Ben Gharbia.” Perspectives: Political Analysis and Commentary from the Middle East. Heinrich Böll Stiftung 2011.
3. The Editors, “Nawaat.org Suspendu. Nawaat.org Survivra!” Nawaat, 29 November 2004.
4. Astrubal. “Qui utilise l’avion de la présidence de la République Tunisienne” Nawaat. 28 August 2007.
5. Ben Gharbia, Sami and Guerfali, Riadh. “A First glimpse at the Internet Filtering in Tunisia.” Translated by Jillian C. York. Nawaat. 18 August 2010.
6. Ben Mhenni, Lina “Tunisia: Censorship Continues as Wikileaks Cables Make the Rounds” Global Voices, 7 December 2010.
7. “Digital Activism: Arabs Can Do It Themselves”.
8. Puel, Helene. “Astrubal: La Revolution en Tunisie Aurait eu Lieu sans Internet.” 01Net. 11 March 2011.
9. Puel, Helene. “Astrubal”.
10. Ben Gharbia, Sami. “The Internet Freedom Fallacy and the Arab Digital Activism.” Nawaat. 17 September 2010.
11. “Nawaat declines the Arab eContent Award 2011” Nawaat. 2 May 2011.

پی‌نوشت‌ها

12. "2010 Freedom in the World Report: Tunisia." Freedom House. 2010.
13. "Sami Ben Gharbia: Do Censorship and Repression Kill Content on the Web?" YouTube. 23 April 2010.
14. Kirkpatrick, David D. "Tunisia Leader Flees and Prime Minister Claims Power." New York Times. 14 Jan. 2011.
15. "Tunisia : Blogger Slim Amamou arrested today." Nawaat 6 January 2011.
16. Kirkpatrick, David D. "Tunisia Leader Flees and Prime Minister Claims Power."
17. "Digital Activism: Arabs Can Do It Themselves. "
18. Shadid, Anthony. "Joy as Tunisian President Flees Offers Lesson to Arab Leaders." New York Times. 14 Jan. 2011.
19. Ben Amor, Zied. "Tunisie: Les actes d'une révolution balbutiante" Nawaat. 1 June 2011.
20. Mejri, Karim. "Dossier Spécial : Le chômage dans la Tunisie post 14 janvier [Part1]: Qu'est-ce qu'un chômeur ?" Nawaat. 16 April 2012.
21. "Final Tunisian election results announced." Al Jazeera English. 14 Nov. 2011.
22. "Conviction of Tunisian TV Station Owner is Affront to Freedom of Expression." Freedom House. 3 May 2012.
23. Hendoud, Henda. "Tunisia: 'The Illusion of Islam' unveils the illusion of liberty." Translated by Edith Mulhern. Nawaat. 19 April 2012.
24. "Tunisian blogger on hunger strike to 'defend press freedom.'" Al Arabiya English. 5 June 2012.
25. Abrougui, Afef. "Tunisian journalist ends hunger strike." Uncut blog, Index on Censorship. 13 June 2012.
26. "Tunisia: A National Network of Alternative and Citizen Media." Global Voices. 31 March 2012.
27. Ben Hassine, Wafa. "Local journalism collectives reclaim media space." Nawaat. 26 March 2012.
28. Ryan, Yasmine. "Tunisia's Dissident Blog Stays True to Form." Al Jazeera. 13 May 2011.

Learn More

News and Analysis

- "2010 Freedom in the World Report: Tunisia." Freedom House. 2010.
- "About" Global Voices. Last modified 11 September 2011.
- African Development Bank. "The Revolution in Tunisia: Economic Challenges and Prospects." 11 April 2011.
- Arab Fund for Arts and Culture. "Tunisia's Cultural Sector After the Revolution." 2011.
- Ben Gharbia, Sami and Guerfali, Riadh. "A First glimpse at the Internet Filtering in Tunisia." Translated by Jillian C. York. Nawaat. 18 August 2010.
- Ben Gharbia, Sami. "The Internet Freedom Fallacy and the Arab Digital Activism." Nawaat. 17 September 2010.
- Brisson, Zack and Kate Krontiris. "Tunisia: From Revolution to Institutions." InfoDev, The World Bank. 2012.
- "Internet Censors Move into Top Gear in Response to Widespread Unrest." Reporters Without Borders. 4 January 2011.
- Landler, Mark and Knowlton, Brian. "U.S. Policy to Address Internet Freedom." The New York Times. 14 February 2011.

بیشتر بدانید
خبرها و مقاله‌ها

- Mackey, Robert. "Tunisians Document Protests Online." The Lede Blog. 12 January 2011.
- Preston, Jennifer. "When Unrest Stirs, Bloggers are Already in Place." The New York Times. 13 March 2011.
- Rosenberg, Simon and Ross, Alce. "A Laptop in Every Backpack." NDN. 1 May 2007.
- Ryan, Yasmine. "Tunisia's Dissident Blog Stays True to Form." Al Jazeera. 13 May 2011.
- "Tag: 'Sidi Bouzid'." Nawaat. Last modified 6 April 2012.
- TuniLeaks. Last modified 9 July 2011.
- "Tunisia: Combatting Impunity, Restoring Security." International Crisis Group. 9 May 2012.
- "Tunisia: Seven Years for Mocking Islam." Human Rights Watch 6 April 2012.

Books

کتاب ہا

- Joyce, Mary. Digital Activism Decoded: The New Mechanics of Change. New York and Amsterdam: International Debate Education Association, 2010.
- Murphy, Emma. Economic and Political Change in Tunisia: From Bourguiba to Ben Ali. Hampshire: Palgrave MacMillan, 1999.
- The New Arab Revolt: What Happened, What it Means, and What Comes Next. The Council on Foreign Relations/Foreign Affairs. New York, 2011.

Videos

ویدئو ہا

- "iRevolution – Online Warriors of the Arab Spring – 'Riadh Guerfali' 'Nawaat' " YouTube. 20 June 2011.
- "Sami Ben Gharbia from Global Voices on Internet Repression." YouTube. 25 June 2007.
- "Sami Ben Gharbia: Do Censorship and Repression Kill Content on the Web?" YouTube. 23 April 2010.